

Bắc California, Ngày 16 Tháng 12 Năm 2009

THƯ LÊN TIẾNG

Về bài viết “Dân Biểu California Trần Thái Văn & Dân Biểu Liên Bang Loretta Sanchez” của ông Trần Bình Nam.

Trong bài “Dân Biểu California Trần Thái Văn và Dân Biểu Liên Bang Loretta Sanchez” được phổ biến trên tờ Việt Báo Ngày 5 Tháng 12 Năm 2009, trang mạng Đàn Chim Việt (danchimviet.com) vừa qua, và trên một số diễn đàn khác, tác giả Trần Bình Nam mở đầu bằng sự công nhận rằng: **“việc cộng đồng người Việt ủng hộ một người Mỹ gốc Việt là một việc làm chính đáng, và rất nên khuyến khích. Còn gì quý bằng trong Quốc Hội Liên Bang, chúng ta có thêm một đại diện người Mỹ gốc Việt”**. Nhưng rồi sau đó thay đổi ý kiến dựa trên Tâm Thư của Ban Vận Động Tranh Cử, để viết rằng **“Tôi nghĩ quý vị quyết định ủng hộ Dân Biểu Trần Thái Văn để thay thế Dân Biểu Loretta Sanchez là một việc làm thiếu cân nhắc”**.

Ủy Ban Vận Động Tranh Cử Dân Biểu Liên Bang cho DB Trần Thái Văn tại miền Bắc California khẳng định rằng việc toàn tâm toàn ý ủng hộ và vận động đồng hương ủng hộ Dân Biểu Trần Thái Văn tranh cử chức vụ Dân Biểu Liên Bang vào Tháng 11 Năm 2010 là mục đích chính của chúng tôi **sau khi xem xét tất cả các dữ kiện và thành tích hoạt động của DB Trần Thái Văn và bà DB Loretta Sanchez**. Còn việc Dân Biểu Văn phải đối đầu với dân biểu đương nhiệm Sanchez là một trường hợp không thể tránh được.

1. Ông Nam cho rằng: **“bà Dân Biểu Sanchez trong bao năm qua đã tranh đấu không mệt mỏi cho lý tưởng dân chủ tại Việt Nam... Bà đã đệ nạp nhiều dự luật ủng hộ cuộc tranh đấu cho dân chủ và nhân quyền tại Việt Nam. Bà đã bao lần về Việt Nam đấu tranh trực diện với chính quyền Hà Nội. Bà Sanchez đã là ân nhân của nhiều người Việt tị nạn”**.

Chúng ta không phủ nhận những nỗ lực đấu tranh này của bà cho tự do, dân chủ, nhân quyền của người VN trong nước khi bà được chúng ta, những cử tri gốc Việt, **vận động và yêu cầu**, vì bà hiểu rằng những quyền lợi căn bản ấy phải có trong bất cứ quốc gia nào tôn trọng dân chủ như ở Hoa Kỳ. Thêm nữa, xin hãy bình tâm khách quan thử đánh giá các thành quả của bà trong những nỗ lực nói trên. Từ việc đệ nạp nhiều dự luật ủng hộ cuộc tranh đấu cho dân chủ và nhân quyền tại Việt Nam, về VN tranh đấu trực diện với chính quyền Hà Nội, đòi trả tự do cho Linh Mục Nguyễn Văn Lý, cho các Luật Sư Lê Thị Công Nhân, Nguyễn Văn Đài v.v..., đến việc yêu cầu Bộ Ngoại Giao Hoa Kỳ đưa CSVN vào trở lại danh sách các quốc gia đáng quan tâm (CPC)..., kết quả cho đến nay đều trắng tay, ngoại trừ thiện chí và nhiệt tình. Tuy thế, chúng ta vẫn trân trọng những đóng góp của bà và tiếp tục bỏ phiếu ủng hộ bà trong những cuộc tranh cử trước đây.

2. Sợ mất lòng bà Sanchez, ông Trần Bình Nam yêu cầu **“Dân Biểu Trần Thái Văn nên tìm một đơn vị khác để tranh cử thì sẽ được sự ủng hộ nồng nhiệt của cử tri người Mỹ gốc Việt tại đơn vị đó”**, nhưng ông lại không nói rõ là đơn vị nào?

Lời đề nghị của ông Nam thật lạ lùng. Dân Biểu Trần Thái Văn học tập, trưởng thành, hoạt động, phục vụ và đã được sự tín nhiệm của đông đảo cử tri Việt tại Quận Cam, trong đó có cả cử tri tại địa hạt 47 từ gần 10 năm qua, tại sao phải đi tìm một nơi khác, có thể không có những ưu thế đầy đủ như ở địa hạt 47 này.

Lời đề nghị này lại càng không thực tế. Một ví dụ là cựu Dân Biểu VNCH, ông Trần Văn Sơn, tức Trần Bình Nam, từng thắng cử để làm dân biểu đơn vị Khánh Hòa bởi vì ông là cư dân từng hoạt động và tạo dựng được uy tín tại Khánh Hòa lâu năm trước 1975. Thử hỏi, nếu có người khuyên ông nên bỏ Khánh Hòa mà vào Long Xuyên hay Rạch Giá để tranh cử thì liệu ông có cho đó là một đề nghị nghiêm túc và tinh táo, có đáng nghe theo hay không?

3. Ông Trần Bình Nam lý luận rằng: **“Nếu Dân Biểu Trần Thái Văn thắng bà Sanchez thì từ nay về sau sẽ không còn một dân biểu người Mỹ nào còn hứng thú để đấu tranh cho những lý tưởng của cộng đồng Việt”**

Nam vì người ta hiểu cộng đồng Việt Nam là một cộng đồng phe đảng và vô ơn bạc nghĩa. Còn nếu bà Sanchez vẫn thắng thì chúng ta sẽ mất sự ủng hộ của bà cho cuộc tranh đấu của chúng ta. Bà nghĩ rằng bà đã bị phản bội ". Chúng ta biết người Hoa Kỳ rất thực tế, nhất là các chính trị gia, cho nên lý luận như vậy chúng tôi nghĩ rằng ông lo xa quá.

* Trong xã hội dân chủ ở Hoa Kỳ, mỗi kỳ tranh cử là dịp cho ứng cử viên tranh đua nhau để mong được cử tri bầu chọn mình. Nếu một ứng cử viên chứng minh được mình là người có khả năng hơn đối thủ, thì người đó sẽ được bầu chọn chứ không phải hễ cứ ứng viên gốc Việt là đương nhiên sẽ được cử tri gốc Việt nhắm mắt dồn phiếu. Quá khứ tại địa hạt của bà Sanchez đã chứng minh.

* Ngoài ra, khi được người dân trao cho lá phiếu với những yêu cầu nhấn gửi, thì vị dân cử có bổn phận phải thực thi các lời hứa với cử tri như là một bổn phận, chứ không phải là ban ân huệ cho cử tri. Nếu không được tín nhiệm nữa thì phải hiểu là mình kém hơn đối thủ chứ không thể đem lòng oán trách cử tri Việt vô ơn bạc nghĩa.

* Ông Nam cả nể, lo sợ các vị dân cử Mỹ oán giận cộng đồng nếu chúng ta bầu cho một ứng viên gốc Việt trong cộng đồng thắng họ, mà ông lại quên nghĩ đến tâm lý của giới trẻ trong cộng đồng chúng ta. Thử hỏi, đến như Dân Biểu Trần Thái Văn với những thành tích phục vụ cộng đồng tỵ nạn CS tốt đẹp như thế, mà còn bị cộng đồng bỏ rơi trong lần bầu cử này thì liệu giới trẻ cộng đồng Việt có còn can đảm và thích thú dấn thân vào con đường chính trị dòng chính để phục vụ như lời khuyến khích của cha anh từ lâu nay hay không?

Ngoài việc tranh đấu tự do tôn giáo, dân chủ và nhân quyền cho VN, còn những quyền lợi khác như an sinh, xã hội, kinh tế của cộng đồng Việt tại khắp 50 tiểu bang Hoa Kỳ, cũng cần thiết phải có người đại diện. Ai là người sẽ gióng lên tiếng nói mạnh mẽ ấy trên diễn đàn quốc hội liên bang, nếu không phải là người VN lo cho quyền lợi của cộng đồng Việt Nam.

Đã đến lúc chúng ta phải gây dựng nội lực, uy thế của cộng đồng bằng cách đưa được thêm nhiều **tiếng nói trực tiếp - không vay mượn** - của chính thành viên trong cộng đồng Việt vào Quốc Hội Hoa Kỳ. Có uy thế này, chúng ta sẽ dễ dàng đạt được **những quyền lợi thiết thực cho cộng đồng của mình tại Hoa Kỳ** và cả công cuộc đấu tranh cho dân chủ, nhân quyền tại VN. Không có uy thế này, bà Sanchez hay bất cứ người bạn nào của chúng ta dù có nỗ lực đến mấy để tranh đấu giúp, thì cũng khó thành công như hiện nay. Đó là vấn đề thực tế chính trị tại Hoa Kỳ.

Do đó, cái ghế dân biểu liên bang địa hạt 47 cho năm 2010 sắp đến là một cơ hội rất tốt cho cộng đồng chúng ta. Trong cuộc bầu cử vào Quốc Hội Liên Bang này, cộng đồng người Việt có một ứng cử viên rất xứng đáng về tài năng và uy tín, về kinh nghiệm và bản lĩnh để ra tranh cử. Đó là DB Trần Thái Văn. Chúng ta đặt niềm tin tưởng ấy vào Dân Biểu Văn không phải do chủ quan, mà vì DB Văn hiện là người hội đủ những điều kiện tài đức, kinh nghiệm... nêu trên, mà còn là người có lập trường quốc gia, có chính nghĩa đấu tranh, và có cùng huyết thống VN để cảm thông, chia sẻ được trọn vẹn những khao khát, ước vọng, và tâm tình chung.

Chúng ta hãy bình tâm nhìn lại con người và năng lực của Dân Biểu Văn một lần nữa:

- Thời còn là sinh viên, Dân Biểu Văn đã lãnh đạo phong trào "Project Ngọc" dẫn thân cứu người Việt tỵ nạn CS tại các trại Đông Nam Á.
- Trong thời gian làm phụ tá pháp lý cho Dân Biểu Ed Royce, Dân Biểu Văn đã đóng góp quan trọng vào việc thành lập Little Saigon trở thành thủ đô chính trị của người Việt tỵ nạn CS tại hải ngoại.
- Vào năm 1999, Dân Biểu Văn lúc ấy là một luật sư cố vấn pháp lý, đã cùng đồng hương trong suốt 53 ngày đêm tranh đấu với quyết tâm hạ bệ cờ và hình ảnh của CSVN ra khỏi Little Saigon.
- Năm 2000, trở thành Nghị Viên Thành Phố Garden Grove với số phiếu cao nhất của lịch sử thành phố này, Dân Biểu Văn đã mở đường, trợ giúp cho giới trẻ mạnh dạn bước vào dòng chính.
- Năm 2003, cùng với những luật sư trẻ khác, Dân Biểu Văn đã chủ xướng phong trào vinh danh Cờ Vàng Ba Sọc Đỏ tại Westminster và Garden Grove. Không những thế, còn làm luật thành phố, gây khó khăn cho sự đi lại của các phái đoàn CSVN muốn thăm viếng Little Saigon, bằng nghị quyết "No Communist Zone". Tính đến thời điểm này đã có 9 tiểu bang, 7 quận hạt và hơn 100 thành phố vinh danh Cờ Vàng và không chấp nhận Cờ Đỏ Sao Vàng của CSVN.

Kết quả của phong trào vinh danh Cờ Vàng là sự thất bại nặng nề về chính trị và ngoại giao của CSVN. Nơi nào có cộng đồng Việt, nơi đó không có cờ CSVN. Chiến dịch Cờ Vàng là một thành công xuất sắc của Dân Biểu Văn nói riêng và cộng đồng Việt Nam hải ngoại nói chung.

- Năm 2004, trở thành Dân Biểu Tiểu Bang đầu tiên của cộng đồng người Việt, ông đưa ra nhiều luật tiểu bang đem phúc lợi lâu dài cho người dân California nói chung và cộng đồng Việt nói riêng. Tiếng nói của Dân Biểu Văn thực sự lớn mạnh trong Quốc Hội Tiểu Bang đồng hành với sức mạnh cộng đồng người Việt được nâng cao.
- Năm 2006, Thống Đốc Bang California ban hành Sắc Lệnh Cờ Vàng do sự vận động chủ chốt của Dân Biểu Văn. Sự kiện này đã vẽ ra lần ranh Quốc Gia và Cộng Sản một cách rõ rệt.
- Năm 2007, Dân Biểu Văn đã tình nguyện đi Thái Lan 2 lần để can thiệp cho chiến sĩ Lý Tổng.

So sánh những hoạt động và thành tích của Dân Biểu Trần Thái Văn và bà Loretta Sanchez, mọi người nhìn thấy ngay sự phục vụ của bà chỉ giới hạn trong việc lên tiếng về nhân quyền, tự do tôn giáo cho Việt Nam, nhưng các nỗ lực này đều chưa mang lại một kết quả cụ thể nào hết. Liệu bà Sanchez có thể đại diện cho tiếng nói của người Việt trên 50 tiểu bang Hoa Kỳ? Câu trả lời là không.

Dân Biểu Trần Thái Văn đã hoàn thành nhiệm vụ được cử tri và cộng đồng giao phó từ cấp thành phố đến tiểu bang một cách tốt đẹp, thể hiện năng lực làm việc xuất sắc và ngày càng có uy tín tại Quốc Hội California. Hiện ông được bầu làm Phó Thủ Lãnh Khối Dân Biểu Cộng Hòa tại Quốc Hội California, Chủ Tịch Ủy Ban Kinh Tế Đối Ngoại tại Hạ Viện California và nhiều chức vụ quan trọng khác. Ông đã oanh liệt thắng cử liên tiếp 3 nhiệm kỳ và sắp hoàn tất tốt đẹp nhiệm kỳ sau cùng theo luật định. Từ đó, chúng ta tin tưởng rằng DB Văn có đủ khả năng để trở thành vị Dân Biểu Liên Bang.

Cuộc tranh cử dân biểu liên bang năm 2010 sắp tới, với ứng cử viên Trần Thái Văn là hướng đi chung của cộng đồng chúng ta mong muốn. Chúng ta cần có tiếng nói trực tiếp tại cơ quan Lập Pháp Hoa Kỳ. Đây là việc đương nhiên, hợp lý, hợp tình và không tương nhượng.

Theo chúng tôi, **giữa việc làm hài lòng một người bạn và quyền lợi thiết thực là tiếng nói của cộng đồng Việt tại Quốc Hội Hoa Kỳ, chúng ta cần đặt quyền lợi chung của cộng đồng Việt lên trên.**

Chúng ta rất cảm ơn những việc làm của bà Sanchez trong thời gian qua. Nhưng không vì thế, mà vẫn tiếp tục ủng hộ bà trong lúc **cộng đồng chúng ta có một người con tương xứng như bà trên nhiều lãnh vực và hơn hẳn bà về trái tim Việt Nam đã trải ra nhiều lần trong quá khứ.** Thêm nữa, nhu cầu cần phải tạo dựng uy thế của cộng đồng còn non trẻ chúng ta tại Hoa Kỳ, thì đây là một cơ hội hiếm có, cộng đồng không thể nhường cho bất cứ ai.

Để kết thúc, chúng ta hãy cùng nhau suy gẫm lời tâm sự, nhắn nhủ của ông Norman Mineta, một người Mỹ gốc Nhật Bản, cựu Dân Biểu Liên Bang, Bộ Trưởng Thương Mại thời Tổng Thống Clinton và Bộ Trưởng Giao Thông thời Tổng Thống George W. Bush, dành cho Dân Biểu Trần Thái Văn rằng **“Nếu cộng đồng người Mỹ gốc Á Châu chúng ta không có ghế ngồi tham dự buổi tiệc quyết định về chính sách và có tiếng nói của mình, thì cộng đồng chúng ta sẽ là thực đơn trên bàn tiệc. Và đây là sự chọn lựa: Chúng ta muốn làm thực khách của buổi tiệc hay là thực đơn trên bàn tiệc?”**

Chắc chắn chúng ta không muốn là món ăn trên bàn cho thực khách như hiện nay. Cho dù vì lý do riêng tư nào đó, cũng xin đừng cản bước tiến chung của cộng đồng Việt trong **vận hội mới** vào Tháng 11 Năm 2010.

Trong tinh thần ấy, chúng tôi tha thiết kêu gọi quý vị lãnh đạo trong cộng đồng, quý đồng hương và nhất là quý cử tri gốc Việt tại địa hạt 47, vì quyền lợi tối thượng của cộng đồng người Việt tỵ nạn CS tại Hoa Kỳ, xin hãy tích cực ủng hộ phương tiện và dồn phiếu cho Dân Biểu Trần Thái Văn trong cuộc bầu cử dân biểu liên bang năm 2010 sắp đến.

Trân trọng,

TM. Ban Vận Động Tranh Cử

Nguyễn-Tân Thọ
 Tổng Điều Hợp/Phát Ngôn Nhân